

Valutaen, eller at den ikke søgte at faa den Styrke dertil, som den vel nok manglede i den sidste Tid, den levede, ved en indgaaende Forhandling med Erhvervene. Det, Ministeriet Stauning nu har gjort, er, at det i Sommer har fremsat sit Forslag, saaledes som det mente, det skulde gennemføres. Ministeriet fik dette Forslag tilstrækkeligt velvilligt behandlet i den høje Rigsdag, saa tilstrækkeligt, at det var klart, at Ministeriet, hvis det vilde videre frem, ikke kunde komme frem alene paa socialdemokratisk Grundlag, men var nødt til at søge Støtte hos alle Erhvervene.

Derfor, og alene derfor, blev Valutaraadet nedsat, for at man kunde forsøge, om det var muligt ved Forhandling med Erhvervene at naa til en Overenskomst mellem de forskellige Partier, saaledes at det ene Parti ikke rejste sig og talte imod et Forslag, fordi det var stillet af det andet Parti o. s. v., men saaledes at Erhvervene gav Tilslutning til det, som Politikerne i Valutaraadet forhaabentlig bliver enige om. Jeg kan ikke skønne, at det er værd at fortsætte den Vej, som viste sig at mislykkes i Sommer for Ministeriet Stauning, fordi Ministeriet ikke havde et Ætkammersystem som det foregaaende at regne med. Derfor har Ministeriet været nødt til at gennemføre en Forhandling i Valutaraadet og en grundig Forhandling, som kan føre til, at Partierne herinde ikke alene møder et Regeringsforslag, men et Regeringsforslag, som har Støtte fra alle Landets forskellige Erhverv.

Rode: De Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem Hr. Hedegaard sluttede sin Tale, var aabenlyst fremkaldt af den Situation, hvori han befandt sig, idet han ved første Behandling af Lovforslaget fremsatte en Kritik, der stillede imod en vidtgaaende Ændring af Lovforslaget, som han ikke har kunnet faa sit Parti til at holde til, og for at dække Tilbagetoget har det ærede Medlem saa ført sin Aktion over til noget andet, til et Angreb paa Regeringens Valutastilling. Jeg tror, det vil være rimeligt at opsætte Diskussionen om disse Spørgsmaal, til de virkelig kommer til at ligge for.

Derimod fremsatte det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Tale nogle Bemærkninger, som ikke bør staa uimodsagte. Han udtalte, at Valutacentralen efter den gældende Lov ikke havde Hjemmel til andet end at søge Oplysninger. Paa den Maade kan en Partiordfører dog ikke tale om en Lov, der udtrykkelig siger noget helt andet. Loven fastsætter udtrykkelig, at Valuta-

centralen kan bestemme, at der, forinden Valuta udleveres af nogen dertil berettiget, skal foreligge Attest fra Valutacentralen. Dette er ganske uimodsigeligt. Ved det paagældende Cirkulære har man sat den nævnte Paragraf i Kraft og har tillige gjort visse Undtagelser herfra, idet man bl. a. har tilladt Udlevering af Valuta fra de til Valutahandel berettigede uden Attest, naar det drejede sig om Dækning af Vareimport, for hvilken Betaling var forfalden. Det er altsaa en Lempelse, det som Valutacentralen har Ret til at kræve i Henhold til vedkommende Paragrafi Loven, og selvfølgelig har Valutacentralen Ret ogsaa dertil.

Det er noget ganske andet end det, det ærede Medlem taler om, hvorom Striden staar. Striden staar ikke om, hvorvidt Centralen har Lov til at kræve Attest for Import, for det har den; ej heller om, hvorvidt den har Lov til at undtage og sige, at der er visse Formaal, hvortil der ikke behøves Attest, thi det har den ogsaa. Men det, der har været en vis Strid om, er, om den har Lov til at nægte Attest til Import. Dette har der været nogen Tvivl om. I hvor mange Tilfælde dette er sket, foreligger der ikke noget om for os, men jeg gør opmærksom paa, at idet man satte Bestemmelsen om, at der skal foreligge Attest fra Valutacentralen, i Kraft, og hvis man gaar ud fra, at den skal give Attest for enhver Import, saaledes som jeg forstaa, at visse Medlemmer her i Tinget mener, paalægger man samtidig Valutacentralen at skaffe sig fuld Sikkerhed for, at det ogsaa er til Import, den vedkommende Betaling skal ske, og ikke blot for, at den i det Øjeblik Attesten gives og Valutaen søges, vil blive anvendt til Import, men at den overhovedet ikke vil blive anvendt til noget andet, hvis Importen opgives af en eller anden Grund. Med andre Ord: der maa i saa Fald træffes Foranstaltninger af vidtgaaende Art til at følge denne Valutas videre Skæbne.

Hvis Valutacentralen havde sat Loven i Kraft helt og holdent, uden Undtagelser, saaledes at Attest skulde foreligge i hvert eneste Tilfælde, hvor der kræves Valuta, vilde det have medført Nødvendigheden af en Række Undersøgelser fra Valutacentralens Side, som jeg tror vilde have været mere hemmende for Handelen i al Almindelighed end den Maade, hvorpaa Valutacentralen har søgt at lempe sig igennem under de nuværende Forhold. Det er ogsaa udtrykkelig blevet erkendt under Forhandlingerne i Udvalget, at naar der blev forelagt Bevis for, at Valuta skulde anvendes